

ת"פ 11271/09/18 - מדינת ישראל נגד מ.ג.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11271-09-18 מדינת ישראל נ' גורודצקי(עציר)
18

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
מאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד שיר קמא
נגד מ.ג. ע"י עוה"ד מירה אמסלם וסלבה רודנקו
נאשמים

החלטה

לפני בקשת הנאשם להורות על המצאת מסמכים מתיק בית הדין הרבני הנוגעים להליך הגיור שעברה עדת תביעה מס' 1. על פי הבקשה, המסמכים דרושים לנאשם על מנת לבסס טענתו כי נישואיו לעדה אינם תקפים, שכן הליך הגיור אותו עברה אינו תקף, ומטעם זה לא נתן לה את גטה.

המאשימה מתנגדת לבקשה. לשיטתה החומר המבוקש אינו רלוונטי ונועד לשמש לתקיפה עקיפה של פסק הדין מושא האישום. עוד עולה מהתגובה, כי גם העדה מתנגדת להעברת החומר, שכן נושא גיורה נדון והוכרע בבית הדין.

דין הבקשה להדחות.

ראשית אומר, כי הבקשה הוגשה תוך התעלמות מהחלטה שנתנה ביום 11.3.19, במהלך שמיעת עדות הנאשם, כי "בית המשפט מבהיר ששאלת תוקף גיורה של המתלוננת או תקפות הנישואין הדתיים בישראל של הנאשם והמתלוננת לא תדון על ידו ואין להביא ראיות לעניין זה". המעט שניתן היה לצפות לו, לאחר שהנושא הוכרע, הוא שב"כ הנאשם יבהירו מדוע לשיטתם יש לדון בעניין מחדש ולשנות את ההחלטה שנתנה.

שנית אומר, כי הבקשה הוגשה ששה חודשים לאחר שהוגש האישום, וימים ספורים לפני המועד שנקבע לסיום שמיעת התיק, באופן שמקשה מאוד לקיים בה דיון. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהבקשה הוגשה לאחר שנשמעו עיקר העדויות ונותר לשמוע עד אחד (אשר עד עתה לא הובהר על מה הוא אמור להעיד) ואת סיכומי הצדדים.

עוד אומר, כי מדובר בחומר שעל פי הבקשה מצוי בתיק שהנאשם היה צד לו, ואמור להיות ברשותו או ברשות בא כוחו באותו הליך, ועל כן לא ברור למה בכלל הוגשה הבקשה.

לגופו של עניין, דין הבקשה להדחות ולא ראיתי מקום להורות על המצאת המסמכים:

מהבקשה עולה, כי בירור שאלת גיורה של העדה נועד לבסס טענה בדבר תוקף נישואיה לנאשם. הטענה בדבר תוקף הנישואין, נועדה לבסס טענה ביחס לצורך למתן גט. והטענה בדבר הצורך במתן הגט, נועדה לבסס טענה ביחס לתקפו של פסק הדין של בית הדין הרבני. מדובר במקרה המובהק ביותר של תקיפה עקיפה, באופן שבית משפט אזרחי ידרש

בהליך פלילי לבחון פסק דין שניתן על ידי בית דין דתי - ולא ניתן לקבל זאת. במיוחד בשים לב לכך ששאלת תוקפם של נישואין היא שאלה שבמובהק נמצאת בסמכותם היחודית של בתי הדין הדתיים. ככל שיש לנאשם השגות על פסק הדין אשר חייב אותו לתת לעדה גט, המקום לבררן אינו ההליך הפלילי המתנהל נגדו בשל הפרתו.

משכך, חומר אשר נועד להשיג על פסק הדין מושא האישום אינו רלוונטי להליך ואין מקום להורות על הצגתו או על העמדתו לרשות הנאשם, במסגרת ההליך הפלילי. ר' בהקשר דומה ע"ח 12516-05-14, אטינגר נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

המבחן המרכזי לגילוי חומר חקירה במסגרת סעיף 74 לחסד"פ הינו אפשרות סבירה כי תהיה בחומר המבוקש תועלת להגנת הנאשם, כאשר הכוונה היא להגנה ממשית מפני האישום המיוחס לו ולא להגנה ערטילאית ותיאורטית (ראו: בש"פ 6717/12 מדינת ישראל נ' ברוך אהרון, תק-על 2012(4) 9746, 9749). לפיכך, העדר היכולת לתקוף את הצו בתקיפה עקיפה, בנסיבות ענייננו, חוסם את הדרך לפני הבקשה לגילוי החומר שעמד ביסוד הוצאת הצו.

לאור אלה, דוחה הבקשה.

ניתנה היום, י"ג אדר ב' תשע"ט, 20 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.